

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. május 10.
(csütörtök)**

Horváth Géza

VISSZAJÖN

Énekek: 359; 367

Alapige: ApCsel 1,10-11

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy Téged magasztalhattunk énekszóban is. Szeretnénk most imádságban is Téged dicsőíteni, hogy felséggel és dicsőséggel mentél égbe, és köszönjük, hogy felséggel és dicsőséggel, hatalommal, királyi voltodban fogsz visszajönni is, úgy, ahogy elmentél. Köszönjük, hogy szent várakozást akarsz plántálni a mi szívünkbe, hogy ha jössz, akkor készen legyünk. Úr Jézus taníts arra ezen a mai napon bennünket, hogy mit kell addig elvégeznünk, megtennünk, hogyan legyünk a szolgálatban; hogyan legyünk a Te szent Testedben, az anyaszentegyházban. Taníts bennünket arra, hogy vágyakozzunk mi is a mennyben lenni és a mennybe menni. Bocsásd meg, Urunk, hogy földszagú a mi keresztyénységünk. Ideragadtunk, ide köt bennünket minden: vágyaink, céljaink, elképzeléseink. Bocsásd meg, Urunk, hogy sokszor nem Téged keresünk ott az Atya jobbán, nem az odafelvalókkal törődünk, hanem a földiekkel.

Kérünk, Úr Jézus, hogy igéddel szólj hozzánk most, taníts bennünket belőle helyes várásra. Taníts bennünket arra, hogy mit jelent a Te visszajövedeled a Szentlélek által. Kérünk, hogy üresíts meg most bennünket, csitíts el szívünkben bút, örömet vágyat és mindazt, ami még benne van, hogy egyetlen dolognak legyen hely, a Te áldott igédnek. Kérünk, áldd meg számunkra ezt a néhány percet! Adj nekünk az evangélium miatt belső örömet, hálaadást és magasztalást!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét az Apostolok Cselekedetei 1. fejezetének 10-11. verséből olvasom a következőképpen: *„Amint távozásakor merően az eget nézték, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában, akik így szóltak hozzájuk: Galileai férfiak, miért álltok itt az eget nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, ugyanígy fog visszajönni, ahogyan felmenni láttátok őt a mennybe.”*

Kedves testvérek, köszöntelek benneteket ezen az ünnepi órán. Amikor Jézus Krisztus elmenetelére, mennybe való menetelére emlékezünk, nemcsak egy emlék a számunkra, hanem egy sokszor kimondott hittételünk is. Hiszen ahányszor az Apostoli Hitvallást elmondjuk, elmondjuk azt is, hogy „fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat.”

Néhány üzenetet szeretnék átadni, legfőképpen ebből a két igeversből, amely azon a csütörtöki napon történt, amikor Jézus Krisztus a tanítványok szeme láttára felemeltetett a mennybe, felhő takarta el Őt a szemük elől, és két fehér ruhába öltözött férfi azt mondta nekik: „miért álltok itt az eget nézve? Ez az a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, ugyanígy fog visszajönni, ahogyan felmenni láttátok.”

Az első üzenete hadd legyen ennek az igének az, hogy mit mondanak az angyalok. Amikor erről szólok, azt is ki fogom emelni, mit nem mondanak; hogy mit jelent a mi számunkra még az is, amiről nem beszélnek az angyalok a tanítványoknak; mert csak annyit mondanak: mit álltok itt? mit csodálkoztok? Ez a Jézus vissza fog jönni, úgy, ahogy elment. A két fehér ruhába öltözött férfi tehát azt jelenti ki, hogy Jézus Krisztus visszajön.

Én tudom, hogy ezen a mai napon arról kellene beszélni, hogy elment, de az ige alapján engedjétek meg, hogy inkább ezt emeljem ki: visszajön. Tudniillik az, hogy elment, az egy egyszeri tény. Az akkor történt, a feltámadás után negyven nappal, az Olajfák hegyén, ez pedig, hogy visszajön, állandó készenlétben kell, hogy tartsa a hívőket. Ezért, kedves testvérek, az angyalok ennyit mondanak: Jézus Krisztus visszajön. Az a Jézus, aki eljött, mint Szabadító – úgy jelentették be, hogy jön, és Ő szabadítja meg annak népét az ő bűneiből –, az a Jézus Krisztus egyszer vissza fog jönni úgy, mint ítélobíró. Jézus Krisztus elhozta ennek a világnak a kegyelmet, és ne csodálkozzunk, hogy egyszer majd eljön ítélni élőket és holtakat.

Nekem az is beszédes volt, hogy az angyalok mit nem mondanak; miről nem beszél ez a két fehér ruhába öltözött férfi. Arról nem beszélnek, hogy a tanítványoknak mit kell addig csinálni. Nem mondják el, hogy menjetek ide, tegyétek ezt, tegyétek azt, hanem azt mondják: Jézus visszajön. Én ebben azt az üzenetet láttam meg, hogy amikor az angyalok nem beszélnek arról, hogy a tanítványok és az Isten népe mit csináljanak addig,

míg Jézus visszajön, azt azért teszik, mert Jézus korábban már világosan elmondta nekik. Jézus Krisztus a tanítványait nemcsak, hogy árvákuul nem hagyta, hanem nem hagyta utasítások nélkül sem. Tehát, Jézus Krisztus elmenetele óta, a hívők nem mondhatják: mi nem tudjuk, hogy addig mit kell tennünk, mert Jézus Krisztus erre nagy szeretettel, gyöngédséggel, határozottan felkészítette őket. Ezt leírták az evangélisták. Annyi mindent mondott erről az Úr Jézus Krisztus; és amikor az angyalok erről nem beszélnek, akkor ennek az a jelentősége: vegyétek komolyan azt, amit Jézus mondott! Az egyik helyen így szólt: semmi nincs, amit nem mondtam el nektek. Amit kell és érdemes tudnotok, azt mind tudjátok. Ezért azzal, hogy nem mondanak semmit az angyalok, nagyon sokat mondanak.

„Jézus visszajön” – ezzel arra akarják figyelmeztetni a tanítványokat, hogy csak emlékezzenek arra és vegyék komolyan, amit Ő mondott, mert Ő elmondta nekik azt, amit tudni kell. Ebből az igéből is kivehetjük a Biblia üzenetét: nem az angyali kijelentés fontos, hanem az Úr szava. Emlékezniük kell arra, amit Jézus mondott, és amikor az angyalok csak ennyit mondanak: visszajön, – akkor nem akarnak fontoskodni. Nem akarnak pótolhatatlannak látszani, mert ők valóban küldöttek, ők valóban üzenet közvetítők.

Miért olyan fontos az, hogy visszajön? Ez legyen az ige második üzenete, hogy azt mondják az angyalok: ez a Jézus ugyanígy fog visszajönni. Én azt látom az ige alapján, azért kell, hogy erről beszéljünk, mert tulajdonképpen Jézus elmenetelétől kezdve a visszaszámlálás megkezdődött. Mielőtt Jézus felemeltetett a mennybe, a visszaszámlálás megkezdődött.

Mikor katonák voltunk, akkor „vágtuk a centit”. Biztos tetszettek halani ezt a kifejezést! Egy szabó centit beáztattunk, azt hiszem valamilyen benzinbe, és ettől kicsit kemény, de mégis rugalmas állapotot vett fel. Ezt odaragasztottuk egy kézigránát csapszegéhez, és ahhoz számítva, hogy mikor lesz a leszerelés, a százötvenedik napon elkezdtük vágni minden nap. Az elején még valamikor ötöt vágunk egyszerre, mert elfelejtettük, a vége felé már nagyon komolyan vettük, hogy tényleg minden nap le legyen vágva. Onnantól kezdve tudtuk, hogy lesz egy nap, amikor jönnek értünk a hatalmas szovjet teherautók, amik kivisznek bennünket az állomásra, és addig a napig minden nap vágunk a centit. A visszaszámlálás megkezdődött.

Az egyik dogmatikus nagyon világosan kifejtette: olyan ez, mint amikor a vonat beérkezik a pályaudvarra, mert ez azt jelenti, hogy valamikor elindult. Valahol volt egy kiinduló állomás, ahonnan kigördült ez a vonat, és amikor megérkezik, az az a pillanat, amikor ennek a jövetelnek vége van. A teológusok a Biblia szerint így látják Jézus visszajövetelét, hogy ez onnantól kezdve megkezdődik. Ő jön! Már jön! Azt lehet mondani, hogy az

angyalok arról beszélnek: Jézus elment a mennybe, de már útban van visszafelé. Ez egy csodálatos örömhír, testvérek: már útban van, már elindult!

Ez olyan, mint amikor várunk egy kedves vendéget, és tudjuk, hogy már elindult. Valahol úton van, és bármelyik percben megérkezhet. Ezért mondja Jézus ezt a példázatot: úgy jön el az a nap, mint a tolvaj éjjel, és hogyha tudná a ház gazdája, hogy mikor jön..., de nem tudja; ezért Jézus azt mondja: úgy éljétek, hogy bármikor megérkezhet! Minden nap zárjátok be úgy az ajtót, mintha ezen az éjjelen jönne a tolvaj! Úgy tegyétek minden nap a dolgokat, úgy vigyázzatok, hogy bármelyik percben eljöhet!

Van egy nagyon érdekes kérdés, és harmadszor hadd beszéljek erről, mert Jézus visszajövetelével kapcsolatban minden korban voltak olyanok, akik azt számolgatták, hogy mikor lesz ez. Különösen, akik nem a Biblia tanításán tájékozódnak, azok nagyon szeretnének tudni olyan dolgokat, amit az Atya a maga hatalmába helyezett; amit Isten nem adott át senkinek, és megmondta: sem a napot, sem az órát nem tudjuk. Ennek ellenére vannak szekták, akik számítgatják az időt, hogy mikor fog Jézus visszajönni. A Szentírásban az apostolokról szokták mondani, és Pál apostol is úgy gondolta: még az ő idejében visszajön az Úr Jézus Krisztus, ő még megéri Jézus visszajövetelét.

Pál valóban beszél sok helyen arról, hogy az idő rövid. Például a Korinthusbeliekhez írt levélben: az idő pedig rövidre van szabva. Ha ezt vesszük alapul, akkor mondhatjuk: az apostolok tévedtek, mert már eltelt kétezer év, és még mindig nem jött vissza Jézus. Ebből rögtön következik a következő kérdés, testvérek: hogyha az apostolok ebben tévedtek, akkor mi van a többi dologgal? Mi van például a halottak feltámadásával? Akkor abban is tévedtek? Sorolhatná az ember a Biblia igazságait, amit az apostolok leírtak, amit Isten Lelke ihletett.

Azt kell, hogy mondjuk a Biblia alapján: az apostolok nem tévedtek ebben a kérdésben. Amikor Pál arról beszélt: az idő rövid, hamar eljön Krisztus, – akkor valószínűleg nem Jézus visszajöveteléről beszélt, hanem a saját maga haláláról. Tehát, az az idő rövid, míg mi itt a földön járjuk ezt a rögzös vándorutat. Ennek hamar vége lesz. Eltelik az a hetven, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő. Tudniillik, a hívő számára a halállal az idő megszűnik. Éppen ezért, azt mondja: „Kívánok inkább elköltözni és az Úrral lenni.”

Tehát, a hívők számára ezt mondja Pál apostol: ezen a földön nem is igazán Krisztus visszajövetelére, mint ítélet napjára kell gondolni, hanem arra a kegyelemre, amiben az Úr a halálunkkor részesít bennünket, hogy Vele leszünk. Onnantól kezdve a hívőnek már mindegy, hogy itt ezen a földön mi történik. Hogyha látjuk az Ő orcáját, és neve a homlokunkon lesz; hogyha beteljesednek a Jelenések könyve ígéretei; akkor bennünket az

már nem fog érdekelni, hogy itt még mikor, mi, és hogyan fog történni! A mi számunkra, ott a mennyben, már az Úrral való közösség, a Benne való csodálkozás és az Iránta érzett hála a megváltásért lesznek a döntők. Az Iránta érzett hála a megváltás csodájáért, az már olyan, mintha Jézus visszajönné! A mennyben már teljesen mindegy, hogy időben, itt a földön, ahol még van „kronosz”, a naptárak még hányszor fognak változni; népek, nemzetek, rendszerek jönnek-mennek, gonoszok és hitetlenek; és az utolsó idők figyelmeztető jelei mik lesznek; bennünket az már nem érdekel! Azt mondja Pál apostol: közel van az, mikor az Úr jelenlétében fogunk örvendezni, elköltözünk, és az Úrral leszünk.

Nagyon fontos az is az Isten igéjében, hogy Jézus Krisztus testben fog visszajönni. Így mondja az egyik dogmatikus, most foglalkoztam ezzel a hétfői óra miatt: már Lélekben visszajött pünkösdkor. Tulajdonképpen ez is igaz, mert így mondta Jézus: „Nem hagylak titeket árvakul, ismét eljövök hozzátok.” Hát akkor Isten népe addig árva lenne, míg Jézus vissza nem jön? Akkor egy életen keresztül a haláláig a hívő árva lenne? De-hogy! Pünkösdkor megtörtént: elküldöm a Lelket! Jézus Krisztus visszajövele, amiről itt az angyal beszél, a feltámadott testben való visszajövetelét jelenti. Ezért olvashatjuk, hogy „minden szem meglátja őt, még a kik őt által szegezték is.”

Miért olyan fontos ez? Azért, testvérek, mert vannak olyan szekták, különösen az egyik ravasz szekta, amelyik azt számolgatja, hogy Jézus mikor jön vissza. Amikor még nem jött vissza, akkor egyszer-kétszer belátták, nem azt, hogy tévedtek, hanem azt mondta a vezetőjük: elszámoltunk valamit. Valamit nem vettünk figyelembe, újból kell számolni! Aztán harmadszorra is, amikor elszámolták, már annyira szégyelltek, hogy végül is azt mondták: visszajött Jézus, csak láthatatlanul. Micsoda ravasz az ellenség! Az angyal megmondja: ez a Jézus úgy fog visszajönni, ahogy láttátok elmenni, és még azok is meglátják, akik átalszegezték! Még akik ellene voltak, akik gúnyolták, akik semmibe vették, még azok is meg fogják látni, azért, mert Jézus Krisztus testben jön el!

Végül, hadd szóljak arról, hogy minden kor hívőinek, egyházának, gyülekezeteinek lelki fokmérője volt az, hogy hogyan álltak hozzá Jézus visszajöveteléhez. A lelki hőmérő nem fokokra volt osztva, hanem ezen csak két jelzés volt. Az egyik az, hogy „várod-é”? A másik pedig az, hogy „nem törődsz vele”. Tudniillik, amikor az egyház aludt, amikor Isten népe bűnökben élt, elfordulva a Bibliától, a Szentírás igazságától, akkor mindig mélyponton volt Jézus Krisztus várása. Akkor nem törődtek vele, hogy visszajön-e, de amikor lelki ébredés jött, amikor Isten életet lehelt az Ő népébe, akkor a lelkiség mércéjén mindig kiugrott az, hogy várjuk vissza Jézust.

Szikszai Béni bácsi írta egyik levelében: „Földszagú keresztyénségünk nem kérdi, miért késel Jézus!” Igen, testvérek, ezen a mai napon ezzel is számolnunk kell, hogy vajon földszagú-e a keresztyénségünk vagy mennyi illatú! Mert, ha földszagú, akkor kérni kell: „hogya a földtől elszakadjunk, csak tehozzád ragaszkodjunk!” Ha mennyei illatú, akkor meg komolyan kell vennünk azt, hogy az „odafelvalókkal törődjete”, ahol Krisztus van, az Atya jobbán; és kérdezzétek: miért késel Jézus?

Van egy felekezet, itt Magyarországon is, amelyik az istentiszteletet mindig a következővel fejezi be: a lelkész elmondja az áldást, utána még van egy meghatározott ének, mindig ugyanaz. Nem is egy versszak, csak két sor az egész, és utána a lelkipásztor azt mondja a szószéken: az Úr közel! A gyülekezet pedig azt mondja rá: bizony, jövel, Uram Jézus! – és így megy ki mindenki a templomból. „Az Úr közel!” – a Filippibeliekhez írt levélből. A gyülekezet meg azt mondja rá – mert a Lélek és a Menyasszony, a Lélek és a gyülekezet ezt mondja: bizony, jövel Uram, Jézus!

Igen, Jézus Krisztus visszajövele a hitetlenek számára az ítélet napja. Van egy olyan énekünk (a 363.), amit nem szoktunk énekelni: „Jön a harag napja lánggal. Végez majd a rossz világgal.” A hívők számára Jézus Krisztus visszajövele pedig azt jelenti, amit a Heidelbergi Kátéban megfogalmaztak a mi eleink: felemelt fővel várom az égből azt az ítélőbírót, aki korábban már Isten ítélőszéke elé odaállott, és rólam minden kárhóztatást elvett. Tudniillik, azért mondja így a Káté, mert a hívők is ítélőbírót várnak; mert ebben az van, hogy mi is ítéletet érdemlünk, csak nem azt kapunk. Legalábbis, kárhóztató ítéletet a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetének 1. verse szerint már nem kapunk. Miért? Azért, mert azt a Jézust várjuk vissza, aki előbb már érettünk odaállt az Isten ítélőszéke elé; akire Isten rátette a mi bűneinket; akinek sebei által már meggyógyított bennünket; akinek vérébe rejtve igazak és tiszták vagyunk. Mi ugyanazt a Jézus Krisztust várjuk vissza. Ezt azért mondja, hogy a visszatérő Jézus iránt legyen bizalmas! A visszatérő Jézus iránt legyen szereteted! A visszatérő Jézushoz legyél hűséges, mert érdemes Rá várni!

A két fehér ruhába öltözött férfi tehát ezt jelenti ki: visszajön! A hívők számára ez jelentse azt, hogy Isten ígéretei igazak; tehát így lesz! Jézus Krisztus mindent megmondott, hogy addig mit tegyünk; a szerint kell cselekednünk. Két dolog lehetséges: vagy meghalunk, és így az Úrral leszünk, vagy lesznek olyanok, akik megérik a visszajövetelt, az elragadtatást, a feltámadást. Milyen csoda, hogy az Isten népének nemcsak múltja és jelene, hanem még jövője is van!

Adja az Úr, hogy szíved, az én szívemmel együtt, szent várakozásban égjen és szent várakozásban legyen!

Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, magasztalunk és áldunk Téged, hogy a mi javunkra vagy ott a mennyben, de ugyanakkor köszönjük, hogy igédre, Szentlelkedre, fenségedre, dicsőségedre nézve soha nem távozol el tőlünk.

Köszönjük, Urunk, hogy nemcsak úgy van, hogy – ahogy az énekekben énekeltük – letekintesz a Te gyermekeidre, hanem állandóan szemmel tartod őket. Köszönjük, Urunk, hogy onnan kormányzod a Te drága áron megváltott népedet, és köszönjük az ígéretet, hogy van Szószólónk, van Pártfogónk a mennyben, hogyha vétkezünk is.

Magasztalunk Téged, Urunk, hogy Te vagy a közbenjáró, az egyetlen, akinek a közbenjárását elfogadja az Atya; aki méltó vagy arra, hogy képviseld a mi ügyünket ott a mennyben. Kérünk, hogy taníts meg várni! Kérünk, hogy taníts meg engedelmeskedni! Bocsásd meg, hogy sok gyermeked tétlenül akarja várni a visszajövetelt, pedig Te megmondtad: boldog az a szolga, akit az ő ura munkában talál, amikor visszajön. Add Uram, hogy munkában találj bennünket! Ne kelljen szégyenkeznünk, hogy elmulasztottunk alkalmakat, hogy elmentünk szolgálati lehetőségek mellett, hogy magunknak akartunk kedvezni ahelyett, hogy a ránk bízottakat végeztük volna. Adj a szívünkbe több hitet, több szentséget, több lelkesedést, hogy ha jössz, akkor készen legyünk. Tudjuk, hogy arra a napra is Te készítesz el bennünket, hogy a Te néped úgy álljon Előtted, szeplő és hiba nélkül.

Kérünk, Urunk, hogy szentelj meg naponta a Te igéddel, a Te igéd igazság!

Ámen.

367. ének

Bernouilli F.

E- mel- jük Jé- zus- hoz sze- münk,
 Jön már ki- rá- lyi győz- te- sünk,
 Menny- ből le- száll s e- gyütt le- szünk.
 Lel- künk vi- gyáz- ni meg ne szün- jön,
 Fel- sé- ges vá- rás- tól fe- szül- jön,
 Az ál- mot úzd el, ké- szen állj,
 Krisz- tus- nép, jön, jön a Ki- rály!

2. Azt mondta Jézus: Idelenn Új próba és új küzdelem
 A hívők sorsa szüntelen. Azért ne csüggedjünk, ne féljünk,
 Az út rövid, végére érünk. Az álmod úzd el, készen állj,
 Krisztus-nép, jön, jön a Király!

3. Éneklünk és a perc szalad, A nap, mely nesztelen halad,
 Az öröklét felé mutat. De míg hangunk majd zengve szárnyal
 Hozsánnás angyal-kar szavával, Az álmod úzd el, készen állj,
 Krisztus-nép, jön, jön a Király!

4. Ó, kérünk, Jézus, jó Urunk, Te szabd meg életünk, utunk:
 Hány éjszakánk lesz s hány napunk. Bölcs szívedből töltsd meg szívünket.
 Te ismered jól kis hitünket: Küldj, küldj szent sóvárgást nekünk,
 Hogy majd ha jössz, készen legyünk.